תלמודו בידו

דף כז עמוד א

א] מדוע השלחן במקדש מקבל טומאה, והרי הוא עשוי לנחת ?

ב] באיזה אופן שלחן שציפהו שייש מקבל טומאה ?

ג] האם השלחן שבמקדש מקבל טומאה מחמת ציפוי הזהב שלו ?

ד] האם מזבח הנחושת ומזבח הזהב מקבלים טומאה, ומדוע ?

א] השלחן במקדש היה מיטלטל, שהרי היו מגביהים אותו ברגלים, ומראים לעולי רגלים את לחם הפנים שהוא חם כל השבוע כיום שסידרו אותו.

ב] אינו מקבל: כשציפהו לגמרי. ששייש הוא אבן, וכלי אבן אינו מקבל טומאה.
ואפילו אם הציפוי אינו מחוזק במסמרים יפה.
ואפילו אם הציפוי אינו מכסה את השפה שסביב לשלחן.
לר' יוחנן, אפילו אם השלחן עשוי מעץ חשוב, הציפוי מבטלו.
ולריש לקיש, הציפוי מבטל את השלחן רק אם הוא עשוי עץ זול.
מקבל: כששייר מקום הנחת הכוסות. ולר' יהודה, רק כששייר מקום הנחת המאכל.

ג] אינו מקבל טומאה מחמת הציפוי.
וקשה, והרי הציפוי מבטל את הכלי שתחתיו, והיה לשלחן להיחשב ככלי מתכת, שמקבל טומאה אף שעשוי לנחת.
ותירצו, שהתורה קראה לשלחן "עץ" אף אחר ציפויו.

ד] ר' אליעזר: מזבח הנחושת אינו מקבל טומאה, לפי שנקרא "אדמה".
מזבח הזהב אינו מקבל טומאה, כיון שהוקשו המזבחות זה לזה.
חכמים: 1. מקבלים טומאה [אף שעשויים לנחת] מחמת ציפוי הזהב שלהם.
2. אינם מקבלים טומאה, שהם כלי עץ העשוי לנחת, והציפוי בטל.

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב". לרכישת הספר וליתר פרטים לפנות ל GEMARACARDS.COM
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו